

УДК 364.65

Попович В.М.¹

¹ д-р філос. наук, проф. НУ «Запорізька політехніка»

ВПЛИВ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У НАДАННІ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ

У Законі України «Про об'єднання громадян» дається наступне визначення: «громадська організація – це об'єднання громадян для задоволення та захисту своїх законних соціальних, економічних творчих, вікових, національно-культурних, спортивних та інших спільних інтересів» [1]. Хоча більш доречно вживати термін «організації громадянського суспільства» і зараховувати до них також органи самоорганізації населення. Європейська Комісія визначає приналежність до громадянського суспільства учасників ринку праці – соціальних партнерів (профспілки та федерації роботодавців), організацій-представників соціальних та економічних гравців у широкому сенсі (наприклад, організації споживачів), громадських організацій (неурядові організації) та організацій на рівні громади, через які громадяни можуть брати участь у житті громади (наприклад, молодіжні асоціації чи об'єднання батьків) тощо [2, с.4-34].

Основними функціями громадської організації в системі соціального обслуговування населення на регіональному рівні є: 1) обслуговуюча – передбачає цільове надання населенню, виходячи з їх потреб, певних соціальних послуг; 2) інформаційна має на меті отримання та формування банків інформації щодо запиту з боку громади на певні соціальні послуги; 3) програмувальна та планувальна – участь у створенні та реалізації соціальних

проектів громади, розробка стратегії щодо анагенезу системи соціальних послуг на регіональному рівні; 4) контролююча передбачає перевірку якості реалізації соціальних послуг та в цілому їх ефективності.

Актуальними напрямками соціальної роботи, які, на думку експертів, могли б виконуватися громадськими організаціями є робота з вразливими верствами населення: діти-сироти, наркозалежні, люди похилого віку, люди з особливими потребами, особи, які повернулися з місць позбавлення волі. Це свідчить про позитивне ставлення до залучення у надання соціальних послуг НДО, і це безумовно сприятиме розвитку громадянського суспільства не тільки в регіональному аспекті, але й для українського суспільства в цілому.

Сьогодні актуалізується потреба населення в соціальних послугах з боку недержавних, неприбуткових організацій. Основними сферами діяльності недержавних організацій в соціальній сфері експерти вважають роботу з незахищеними верствами населення, тобто здійснення окремих видів соціальної роботи.

Ефективним механізмом надання соціальних послуг на регіональному рівні може виступити соціальне партнерство як взаємодія основних соціальних суб'єктів: державних і місцевих органів управління, бізнес-структур і недержавних некомерційних організацій в сфері надання соціальних послуг. Наприклад, І.Мещан, аналізуючи систему соціального партнерства на регіональному рівні, визначає організовану на взаємовигідних умовах оптимальну модель узгодження інтересів органів державного управління центрального і регіонального рівнів, місцевого самоврядування, бізнесових кіл, громадянського суспільства з метою підвищення добробуту населення і надання якісних соціальних послуг населенню [2].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Закон України «Про об'єднання громадян». Верховна Рада України. URL: // <http://zakon.rada.gov.ua/go/4572-17>.
2. Мещан І. Міжсекторне соціальне партнерство в системі соціального обслуговування: структурно-функціональні особливості. Нова парадигма : журнал наукових праць. 2014. Вип. 128. С. 178–188.